

УДК 351:004 (477)

Філатов В.В., аспірант спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування
Науковий керівник: Сорокіна Н.Г., д. держ.упр., доц., доцент кафедри державного управління і місцевого самоврядування

(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Діджиталізація в органах публічної влади відкриває нові можливості для ефективного управління та сприяє більшій прозорості, доступності послуг та актуалізації даних. Також завдяки використанню цифрових технологій відмічається підвищення довіри до органів влади серед споживачів публічних послуг. Таким чином отримуючи від держави очікувані результати, споживачі публічних послуг реалізують свої законні інтереси, частково досягаючи поставлених цілей за допомогою держави.

Наразі, стан діджиталізації в органах публічної влади України передбачає не тільки створення та налаштування ефективного цифрового середовища зі зручними сервісами, але і інтеграцію до міжнародного цифрового середовища без втрат функціоналу. Кобзев І., Косенко В. стверджують, що сучасні процеси діджиталізації публічного управління диктуються міжнародними правовими нормами та регулюються вимогами українського законодавства відповідно до напрямів та цілей державної політики. Наприклад, слід відмітити спеціальні положення Хартії Європейського союзу, відповідно до яких затверджується міжнародне право поширювати інформацію без будь-якого втручання з боку органів державної влади. Як один з прикладів побудови цифрового уряду можна зазначити європейський «План розвитку електронного уряду на 2016-2020 роки. Прискорення цифрової трансформації уряду», який спрямований на введення інноваційних соціальних технологій та на розвиток здатності взаємодіяти [3, с. 147].

Крім цього, в 2016 році була розроблена програма «Цифрова адженда України 2020», яка була адаптована до Digital Agenda Європейського союзу та якою передбачався перехід до цифровізації державного управління і економіки [9]. А вже у 2019 році, Україна долучилася до ISA2 Programme – програми Європейської комісії, яка підтримує розроблення цифрових рішень, що дозволяють державним інституціям надавати підприємствам та громадянам Європи якісні електронні послуги завдяки використанню єдиних принципів, стандартів та сумісних систем [8].

Серед досягнень діджиталізації в органах публічної влади слід відмітити наступні положення:

- урядовий портал налічує вже більше 118 електронних послуг;
- запроваджено цифрову експертизу нормативно-правових актів за принципом Digital by Default – «цифровий за замовчанням»;
- розширено впровадження електронного документообігу: до системи електронної взаємодії органів виконавчої влади було приєднано 193 органи влади, установи та організації; електронну міжвідомчу взаємодію впроваджено у 673 організаціях;
- впроваджено систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів «Трембіта» для інтеграції усіх інформаційних систем органів державної влади;
- 3 місце у Європі за рівнем відкритості даних Open Data Maturity. 2023 рівень зрілості відкритих даних в Україні становить 96 %, у той час як середній показник у Європі – 83 %;

- запущено електронну ідентифікацію громадян BankID та MobileID з 2020 року;
- 6 млн. українців залучені до програми розвитку цифрових навичок;
- запроваджено цифрову державну платформу – «Дія», яка була запущена у 2019 році (скорочено від Держава і я) – мобільний додаток, як і Єдиний веб-портал електронних послуг, є частиною проєкту «Держава в смартфоні» [2], [4, с. 95].

Основними складовими технологій діджиталізації публічної влади в Україні сьогодні, можна назвати:

1. Багатоканальне інформування та залучення громадян. Ця частина передбачає використання соціальних мереж та месенджерів органами публічної влади для комунікації з громадськістю, залучення їх до політичних процесів, вироблення конкретних політичних рішень. Вже сьогодні важлива інформація швидше розповсюджується саме через соціальні мережі.

2. Цифрове робоче місце (digital workplace). Корекція політики підбору кадрів нормою, що зобов'язує їх вміти працювати з новітніми цифровими технологіями. Це допоможе підвищити ефективність та мобільність працівників. Ці цифрові робочі місця зменшують витрати на апаратне забезпечення, відрядження, приміщення.

3. Електронна ідентифікація громадян. Метод формування безпечного інформаційно-комунікаційного простору, що забезпечуватиме доступ населення до ключових послуг та ресурсів держави. Посилюючи надійність ідентифікації споживача державних послуг.

4. Сучасна технічна забезпеченість. Наявність в пунктах надання громадських послуг, технологій що повністю забезпечать зручне надання цих послуг в повному обсязі.

5. Цифрові державні платформи. Програмний комплекс, який забезпечує доступ до всіх державних послуг в одному застосунку. Може як дублювати існуючі не електронні сервіси, так и створювати нові. Таким чином одночасно підвищується якість державних послуг, оптимізується кількість публічних службовців та скорочуються бюджетні витрати на апарат управління.

Станом на початок 2024 року, в Україні триває робота по всім п'яти напрямкам. Найбільш успішними напрямками стали розробка та масштабування цифрової платформи державних сервісів «Дія», та система електронної ідентифікації BankID та MobileID. За цими напрямками, Україна претендує на лідерські позиції серед усіх країн Світу. Інші ж напрямки потребують значно більших ресурсів та часу.

Список використаних джерел:

1. «Діджиталізація» — слово 2019 року в Україні за версією онлайн-словника «Мислово». (2019). URL: [«Діджиталізація» — слово 2019 року в Україні за версією онлайн-словника «Мислово» \(itc.ua\)](https://www.myslovo.com/uk/word-of-the-year-2019)
2. Е-урядування – ключ до реформ в Україні. Міністерство цифрової трансформації України: URL: <https://www.e.gov.ua/ua/news/e-uryaduvannya-klyuch-do-reform-v-ukrayini>
3. Кобзев І.В., Косенко В.В., Цифрова трансформація публічного управління. *Yunona Publishing*, 2021. С. 145-152. URL: https://openarchive.nure.ua/bitstream/document/16271/1/1Melnykov_2021_145-152.pdf
4. Пігарев Ю. та Костенюк Н. Діджиталізація публічного управління як чинник цифрової трансформації України. Актуальні проблеми державного управління, 2021. №2. С. 92-96. URL: <https://uran.oridu.odessa.ua/article/view/237257>
5. Куйбіда В.С., Карпенко О.В. Цифрове врядування в Україні: базові дефініції понятійно-категоріального апарату. Вісник Національної академії державного

управління при Президентіві України. Серія : Державне управління. 2018. № 1. С. 5–10.
URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnaddy_2018_1_3.

6. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80#Text>

7. Україна 2030Е – країна з розвинутою цифровою економікою. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>

8. Україна долучається до ISA2 Programme // TAPAS. URL: <https://tapas.org.ua/all-uk/news-uk/ukraina-doluchaietsia-do-isa-programme/>

9. Цифрова адженда України – 2020 («Цифровий порядок денний» – 2020): Концептуальні засади (версія 1.0). Першочергові сфери, ініціативи, проекти «цифровізації» України до 2020 року: Проект. URL: <https://uccr.org.ua/%0buploads/files/58e78ee3c3922.pdf>